

සෞඛ්‍යදහම විඳින්නට අත්වැලක්

එස්.එම්.අයි.ඩබ්. ශ්‍රී යන්තිකා කුමාරි දිවාකර

ස්වභාව ධර්මය තරම් මෙලොව අපට සමීප තවත් යමක් නොමැති තරම්ය. නිරතුරුවම මිනිසා සමඟ බැඳී පවතින නිසාම උපතින්ම අපි සෞඛ්‍යදහමේ කොටස් කරුවෝ වෙමු. මහා වෘත්තීයයකින් ලැබෙන සෙවණ අපට මව් කුරුල්ලේ උණුසුම තරමටම සමීප ලෙස දැනෙන්නේද එනිසාම ය. උදෑසන ඇසෙන කුරුලු ගායනා මවගේ නැළවිලි ගී තරමටම මිහිරි ලෙස අපගේ දෙසවන් සිප ගන්නේ එනිසා ය. නිදහස් නිවහල් පරිසරයක් සිතින් මෙනෙහි කළත් සිත නිවී පහන්ව යන්නේ එනිසා ය. එකී සුන්දරත්වය වචනයට පෙරළමින් කිඳුරු කොදෙව්ව (සෞන්දර්ය වාරිකා) නම් කෘතිය රචනා කළ ශාන්ත කුමාර විතාන නම් ලේඛකයා පාඨක මනස විශ්‍රාන්තියෙන් වමන්කාර ලෝකයක් කරා ගෙනයන්නට සමත්කම් දැක්වූ සොඳුරු මිනිසෙකු ලෙස දැක්වීම අතිශයෝක්තියක් නොවනු ඇත.

හාත්පස සිහිල්ය. එක යායට පැතුරුණු කුරුහිස් අතරින් හමා ගියේ සුලලිත සුළඟකි. සැලලිහිණියන්ගේ වනය විනිවිදිත ගී හඬ ඇතින් ඇසෙයි. කුරුලු කුජන අතරින් තබන පියවර සෞන්දර්යයෙන් කිති කැවෙයි... යුවතියකගේ සුන්දර සිනාවක් පරිද්දෙන් ඇල්ලේ ගීතය ඇසෙන්නේ මේ කුරුලු කුජන මැදිනි. ඒ හඬත් සමගම හිතේ ඇදෙන්නේ විශාල කුකුහලයකි. යුවතියකගේ කිංකිණි සිනාහඬත් ඇසුණු විට ඇගේ හැඩරුව දකින්නට තරුණයෙකුගේ හිතක ඇතිවන කුකුහලය අපේ සිත්වලද ඇදෙයි. මේ දිය කිඳුරිය කොයි තරම් ලස්සනද? ඇගේ උස කොතෙක්ද? පැළඳි දියසළු කෙබඳුද? වැනි ප්‍රශ්න රාශියක් හිතේ උපදී. එබැවින් මේ ඇල්ලේ ස්වභාවය තේන්වලින් දක ගන්නට ඉස්පාසුවක් නොමැති වෙයි... හිරු මුදුන් වෙයි! එහෙත් හිරු මුදුන් වන බවක් නොදනෙයි. වනපෙතේ සිහිල විසින් ඔරලෝසු නතර කළාක් වැන්න... දිය ඇල්ල වේගයෙන් පහතට කඩා වැටෙන අයුරු දැන් අපට දකින්නට ලැබෙයි. එක් වරම දිව ගොස් සිතල දිය දෝතක් ගන්නට අපේ සිත් පොරකයි. එහෙත් ඉදිරියෙන් ඇත්තේ මානා පඳුරුවලින් ආවරණය වූ පුංචි අඩි පාරයි. අපි පහළට වැටුණු අඩිපාර දිගේ පහළට බැස්සෙමු. මොහොතකින් සුදෝ සුදු ගල් තලාවකට අපට බැස ගත හැකි විය. ඊට මදක් ඔබ්බෙන් වන මැද සුන්දරිය සිනා නගමින් පහළට ගලා යමින් සිටියා ය... වන මැද සුන්දරියගේ සොඳුරු පහස විඳිමින් වරුවක් හමාරක් ඉන්නට ආවත් අපට අපේ සිතුවිලි වෙනස් කර ගන්නට සිදු විය. වැස්ස වැටෙන්නට කලින් අපි ආපසු යා යුතු වූවෙමු. තවත් වරක් ඇල්ලේ පිනි වැස්සත් කිරි සිනාවත් දෙස බලා උන් අපි ආපසු පියවර තැබීමු... කිසි දවසක අහම්බෙන්වත් අසන්නට ලැබී නැති සුන්දර ප්‍රේම ගීතයක රිද්මයෙන් සවන් පත් පිරි යයි. විහිළුවටවත් කවියක් ලියා නැති සිතක් වුවද දහසකුත් එකක් කවි සිතුවිලිවලින් පිරි යයි. ඒ හැම සිතුවිල්ලක් තුළම ඇත්තේ අප්‍රමාණ වූ ආනන්දයකි. ඒ ආනන්දය නිසාම දැස් පියන් පත් එකිනෙක තදින් තෙරපෙයි. ප්‍රේමයේ ලයාදරම ගී හඬින් දෙසවන තෙරපෙන්නට වෙයි... අත්තටු ලද කලෙක මෙන් දැන දෙපසට විහිදුවමින් ඉදිරියට දිව යන්නට සිතෙයි... මෙහොතකින් දෙපා දෝවනය වෙයි. දෙපා දෝවනය කළ දිය දහර සැණෙකින් ආපසු ඇදී ගොස් යමින් වරක් ළඟටම පැමිණෙයි. දෙපා දෝවනය කරයි. ඒ දිය දහර මුහුදු රැල්ලක් බව හැඟෙන්නේ හත් අට වතාවක්ම දෙපා දෝවනය වුවාට පසුව ය. සැබවින්ම ජීවිතය මේ තරමටම සුන්දරද? හිස ගිනි ගන්නට තරම් ප්‍රශ්න ගොඩ ගැසී තිබුණත් ඒ හැම ප්‍රශ්නයක්ම සයුරු ජලයේ රළගෙඩි සමඟ ගසාගෙන ගිය කලෙක මෙන් සිතින් අමතකව ගොස් අනන්ත අප්‍රමාණ වූ සැහැල්ලුවකින් සිත පිරි යයි... හිරුගේ රන් පාට අවිඳලි උණවටුන වෙරළේ හැපී බිඳෙන රළගෙඩි මත වැටී මවන්නේ මනස්කාන්ත දසුනකි. සෞඛ්‍යදහමේ මෙම අසිරිය දක්නට පැමිණි විදේශිකයන් රැසක්ම මුහුදේ ගිලි ගිලී ඉස්නානය කරන අයුරු අපට පෙනේ. ලොව පුරා ඇවිද ලෝකයක ලස්සන දකගත් ඔහු ඒ සියලු වෙරළ තීරයන් අතරින් වඩාත් ප්‍රිය කරන්නේ ද මේ උණවටුනට ය... එහෙත් දැන් දැන් උණවටුනට වැඩිපුරම පැමිණෙන්නේ අපේ දේශීය සංචාරකයන් ය.

මෙම ග්‍රන්ථය විශ්‍රාන්තියේ වින්දනීය මානයන් වෙත අපව ගෙන යාමට උත්සය කරයි. හුදෙක් පංචේන්ද්‍රයන්ගේ ස්පර්ශයට ගෝචරව අප ලබන සරල පහස අභිබවා යමින් එය විශ්‍රාන්තීමය සුවයක් දක්වා පරිවර්ථනය කර ගන්නේ කෙසේද යන්න මෙම ග්‍රන්තය මඟින් මොනවට පැහැදිලි කරයි. එබැවින් විශ්‍රාන්ති පහස විඳීමට කැමතිවුවන්ට අත්පොතක් ලෙස මෙම ග්‍රන්ථය ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත.

ශාන්ත කුමාර විතාන, කිඳුරු කොදෙව්ව, සූරිය ප්‍රකාශකයෝ, එස්. ඇන්ඩ් එස්. ප්‍රින්ටර්ස්.